

IV.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

I. OBECNÁ ČÁST

A. Zhodnocení platného právního stavu – Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)

1. DŮVOD PŘEDLOŽENÍ A CÍLE

1.1 Definice problému

Důvodů pro předložení návrhu zákona je několik. Zejména je jím implementace následujících evropských předpisů do českého právního řádu:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU (dále též „TD II“) ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES (dále též „TD I“) o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES
- směrnice 2014/51/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2003/71/ES a 2009/138/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (dále též „Omnibus II“)
- směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/91/EU ze dne 23. července 2014, kterou se mění směrnice 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), pokud jde o činnost depozitářů, zásady odměňování a sankce (dále též „UCITS V“)

Dalším důvodem je adaptace českého právního řádu na Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES

a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (dále též „CSDR“). V navrhované novele je také zohledněno Doporučení Komise 2014/208/EU ze dne 9. dubna 2014 o kvalitě podávání zpráv o správě a řízení společností (zásada „dodržuj nebo vysvětli“).

Navrhovaná novela řeší i harmonizaci správních poplatků v zákoně č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Jak plyne například ze správní praxe České národní banky, je třeba především sjednotit výši správních poplatků týkajících se řízení o žádostech, některá řízení zpoplatnit nově a některé poplatky vzhledem k jejich irelevanci k novele zákona č. 256/2004 Sb. zrušit. Výsledkem bude odstranění nejasností, zvýšení právní jistoty a aktuálnost právních předpisů.

1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „návrh zákona“), novelizuje tyto právní předpisy:

1. zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZPKT“),
2. zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZDKT“),
3. zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZISIF“),
4. zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZoSP“), a
5. zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZDP“)

1.3 Identifikace dotčených subjektů

Mezi tzv. dotčené subjekty, tj. osoby, u kterých je účelné posuzovat dopady jednotlivých variantních kroků, tedy posuzovat přínosy a náklady možných řešení, se řadí především:

- Česká národní banka
- účastníci kapitálového trhu
- investoři
- emitenti cenných papírů
- účastníci řízení před Českou národní bankou

1.4 Popis cílového stavu

Cílem úpravy je dosažení souladu právních předpisů ČR a EU, implementace evropských předpisů do českého právního řádu a harmonizace právní úpravy správních poplatků v ZoSP. Novela zákona přispěje k vyšší atraktivitě fondového podnikání a českého kapitálového trhu a zajistí jeho lepší fungování při současném zvýšení ochrany spotřebitele.

1.5 Zhodnocení rizika

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementaci evropských předpisů do českého právního řádu tak, aby byl tento v souladu s evropskou regulací kapitálového trhu. Jejím nepřijetím by se Česká republika vystavovala riziku zahájení řízení pro porušení čl. 258, příp. čl. 260 Smlouvy o fungování Evropské unie.

2. NÁVRH VARIANT ŘEŠENÍ

2.1 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle TD II včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES, novelizuje tři existující evropské regulace. Směrnice si klade za cíl podpořit malé a střední emitenty snížením administrativní zátěže. Ruší například požadavek na uveřejňování mezitímních zpráv statutárního orgánu (§ 119a ZPKT).

Dále usiluje o usnadnění přeshraničních investic vytvořením tzv. evropského elektronického místa přístupu, jenž představuje snadno dostupný zdroj regulovaných informací o všech emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Evropské unii (§ 127 an. ZPKT). Za účelem lepšího dodržování požadavků TD I se její novelou také posilují sankční pravomoci dohledových orgánů. Lhůta pro transpozici uplyne dne 26. listopadu 2015.

a) Diskrece dle čl. 3 odst. 1 TD I ve znění TD II

Nový čl. 3 odst. 1 TD II zakotvuje možnost domovského členského státu stanovit emitentům přísnější požadavky, než stanovuje TD I. V tomto ustanovení je zároveň stanoveno, že členský stát nesmí požadovat, aby emitenti uveřejňovali výroční a pololetní finanční zprávy častěji, než je stanoveno v čl. 4 a 5 TD I.

Platná právní úprava

Původní TD I obsahovala ve svém čl. 3 obdobnou diskreci, která umožňovala domovským členským státům uložit emitentům přísnější požadavky nežli ty, které byly stanoveny touto směrnicí. Domovské členské státy zároveň měly možnost stanovit přísnější požadavky, než které stanovovala směrnice držitelům akcií či fyzickým nebo právnickým osobám v rozsahu, v jakém jsou oprávněny nabývat hlasovací práva, zcizovat je nebo je vykonávat v kterémkoli z případů, nebo jejich kombinaci, stanovených v čl. 10 odst. 1 písm. a) až h) TD I, případně fyzickým či právnickým osobám, které přímo či nepřímo drží finanční nástroje, ze kterých vyplývá oprávnění nabývat z iniciativy tohoto držitele samotného pomocí formální dohody již vydané akcie, s nimiž jsou spojena hlasovací práva emitenta, jehož akcie jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu. ČR této diskrece nevyužila.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece
- varianta I – stanovení přísnějších požadavků pro emitenty v ZPKT, tj. využití diskrece

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tato varianta představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že do ZPKT nebude transponován čl. 3 odst. 1 TD I, a nebudou v ZPKT stanoveny přísnější požadavky pro emitenty.

Varianta I - stanovení přísnějších požadavků pro emitenty v ZPKT, tj. využití diskrece

Transpozicí čl. 3 odst. 1 TD I do ZPKT by mohla Česká republika požadovat přísnější požadavky po emitentech, avšak nemohla by požadovat častější uveřejňování výročních a pololetních finančních zpráv.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, jelikož je z výše uvedeného zřejmé, že požadavky na emitenty jsou vyhovující. Plnění dalších povinností by bylo pro emitenty nákladné a přínosy by byly zanedbatelné. Obdobná diskrece navíc nebyla využita ani v případě implementace TD I.

b) Diskrece dle čl. 3 odst. 1a první pododstavec TD I ve znění TD II

Diskrece domovského členského státu v tomto bodě spočívá v možnosti požadovat po emitentech častější dodatečné uveřejňování pravidelných finančních informací, než je uveřejňování výročních a pololetních finančních zpráv podle čl. 4 a 5 TD I, a to za předpokladu, že je splněno několik ve směrnici stanovených podmínek: dodatečné informace nepředstavují nepřiměřenou zátěž, zejména pro malé a střední emitenty, a obsah dodatečných informací musí být úměrný k okolnostem, které přispívají k investičním rozhodnutím investorům.

Nový čl. 3 odst. 1a třetí pododstavec zavedený TD II zároveň obsahuje diskreci pro domovský členský stát, spočívající v možnosti stanovit povinnost uveřejňovat dodatečné pravidelné finanční informace pro emitenty, kteří jsou finančními institucemi. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, kterou TD I dříve neznala.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 4 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece
- varianta I – stanovení povinnosti častějšího uveřejňování dodatečných pravidelných finančních informací pro emitenty, tj. využití diskrece
- varianta II – stanovení povinnosti uveřejňovat dodatečné pravidelné finanční informace pro emitenty, kteří jsou finančními institucemi, tj. využití diskrece.
- varianta III – využití diskrece ve formě kombinace variant I a II

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v TD I, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému požadování častějšího uveřejňování finančních informací po emitentech.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

Tato varianta představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece.

Varianta I – stanovení povinnosti častějšího uveřejňování dodatečných pravidelných finančních informací pro emitenty, tj. využití diskrece

Využití této diskrece ovšem vyžaduje, aby domovský členský stát před rozhodnutím o využití diskrece posoudil, zda dodatečné požadavky mohou vést k nadměrnému zaměření se na krátkodobé výsledky a výkony emitentů a zda mohou mít nepříznivý dopad na možnost malých a středních emitentů mít přístup na regulované trhy.

Varianta II – stanovení povinnosti uveřejňovat dodatečné pravidelné finanční informace pro emitenty, kteří jsou finančními institucemi, tj. využití diskrece.

Varianta III – využití diskrece ve formě kombinace variant I a II

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0. Častější dodatečné pravidelné finanční zprávy by znamenaly nepřiměřenou finanční zátěž pro emitenty, navíc bez výraznějšího přínosu pro investory. Navíc by přísnější právní úprava v České republice mohla vést k odchodu emitentů z české burzy do zahraničí, kde tyto dodatečné požadavky nejsou (tzv. regulační arbitráž), což by mělo negativní dopad na konkurenceschopnost České republiky na finančním trhu. Nevyužití diskrece je rovněž v souladu s pozicí uplatňovanou ČR v rámci příprav návrhu TD II, kde podporovala zrušení povinnosti zveřejňovat čtvrtletní zprávy.

c) Diskrece dle čl. 28b odst. 2 TD I ve znění TD II

Článek 28b odst. 2 TD I stanoví, že členské státy zajistí, že jejich správní a právní předpisy umožní pozastavení výkonu hlasovacích práv spojených s akciemi v případě porušení čl. 28a písm. b) TD I, který stanoví, že čl. 28b se použije alespoň v případě, kdy fyzická nebo právnická osoba ve stanovené lhůtě neoznámí nabytí nebo pozbytí významné účasti podle vnitrostátních právních předpisů přijatých za účelem provedení článků 9, 10, 12, 13 a 13a TD I. Tímto nesmí být dotčeny pravomoci příslušných orgánů a právo členských států ukládat trestní sankce. Tento nový článek zároveň obsahuje diskreci pro členské státy,

kteřá jim umožňuje stanovit pozastavení hlasovacích práv spojených s akciemi jen v případech nejzávažnějších porušení čl. 28b písm. b) TD I. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v TD I.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v TD I, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému pozastavení výkonu hlasovacích práv.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece
- varianta I – zavedení nového ustanovení v ZPKT, tj. využití diskrece

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece

Nevyužití diskrece by znamenalo, že členský stát nestanoví ve svém právním řádu, že pozastavení hlasovacích práv spojených s akciemi bude stanoveno jen v nejzávažnějších případech porušení povinností, jež budou vyplývat z transpozice čl. 28a písm. b) TD II.

Varianta I – zavedení nového ustanovení v ZPKT, tj. využití diskrece

Využití diskrece by znamenalo, že v ZPKT bude nové ustanovení, které stanoví, že pouze nejzávažnější porušení povinností, jež budou transpozicí čl. 28a písm. b) TD II, budou potrestána.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0. Využití varianty I by znamenalo vyšší náklady a vyžadovalo definování nejzávažnějších porušení povinností. Snížila by se také motivace k řádnému plnění oznamovací povinnosti.

d) Diskrece dle čl. 28b odst. 3 TD I ve znění TD II

Diskrece členského státu spočívá v možnosti uložení dodatečných druhů sankcí doplňujících sankce stanovené v TD II, případně v uložení vyšších pokut než těch, které jsou stanoveny ve zmiňované směrnici. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v TD I.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku podnikání na kapitálovém trhu důsledně sledují úpravu v TD I, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se stanovení vyšších pokut či dodatečných sankcí než těch, které stanovuje evropská regulace.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece
- varianta I – stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec TD II, tj. využití diskrece

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece

Tato varianta představuje ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece. Nevyužití diskrece by znamenalo, že do ZPKT budou transponovány sankce a výše pokut v rozsahu, v jakém jsou stanovené v TD II.

Varianta I - stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec TD II, tj. využití diskrece.

Toto využití diskrece může mít podobu stanovení dodatečných sankcí, vyšších pokut, případně obojího.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita mírná varianta I spočívající v tom, že kurz eura se pro účely stanovení výše pokut počítá ve výši 30 Kč / 1 EUR, ačkoli ve skutečnosti je o něco nižší (k 25. září 2014 byl kurz 27,5 Kč / 1 EUR). Jinak byly do ZISIF transponovány sankce a výše pokut v rozsahu, v jakém jsou stanovené v čl. 28b odst. 3 TD I ve znění TD II. V podmínkách českého finančního trhu je toto řešení dostatečné.

2.2 Návrh možných řešení v případě možného využití diskrece členského státu dle UCITS V včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

UCITS V je novelou UCITS IV, není však natolik rozsáhlá a zásadní, aby vyžadovala přepracované znění (tzv. recast), jako tomu bylo v případě UCITS IV. UCITS V se zaměřuje zejména na problematiku depozitáře, odměňování obhospodařovatelů a sankcí. Obecně se úprava přibližuje směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů.

U depozitářů jde zejména o zpřísnění pravidel pro subjekty způsobilé vykonávat činnost depozitáře, úpravu ochrany aktiv UCITS fondů v případě insolvence depozitáře a posílení odpovědnosti depozitáře. V oblasti odměňování je řešeno vytváření a uplatňování zásad odměňování pro některé pracovníky obhospodařovatele UCITS fondů (tzv. „*risk takers*“). Konečně na úseku sankcí se jedná o jejich efektivní harmonizaci, a to včetně trestních sankcí.

Návrh UCITS V byl částečně zohledněn již při přípravě ZISIF, zejména v úpravě depozitářů a odměňování (viz § 665 ZISIF), ale i správního trestání (§ 622 odst. 2 ZISIF). Transpozice UCITS V tak již nevyžaduje zásadní změny ZISIF, s výjimkou harmonizace výše pokut, uveřejňování rozhodnutí a oznamování porušení předpisů. V oblasti odměňování bude UCITS V transponována vyhláškou České národní banky.

a) Diskrece dle čl. 99 odst. 1 UCITS V

Diskrece členského státu spočívá v možnosti nestanovit pravidla pro správní sankce za porušení předpisů v případě, kdy trestní právo daného členského státu obsahuje trestní sankce, které se vztahují na tato porušení. V případě, že členský stát této diskrece využije, pak má povinnost sdělit Komisi všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení předpisů. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v UCITS IV.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku fondů kolektivního investování důsledně sledují úpravu v UCITS IV, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se nestanovení pravidel, již obsažených v trestněprávních předpisech členského státu.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece
- varianta I – stanovení pravidel pro správní sankce za porušení UCITS V, pokud jsou obsaženy v trestněprávních předpisech

Varianta 0 - ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece.

V případě využití diskrece by byly do ZISIF transponovány všechny správní sankce za porušení UCITS V.

Varianta I - stanovení pravidel pro správní sankce za porušení UCITS V, pokud jsou obsaženy v trestněprávních předpisech, tj. využití diskrece.

V případě využití diskrece vyvstane potřeba notifikovat Komisi všechna příslušná trestněprávní ustanovení, která postihují předmětná porušení UCITS V.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita varianta 0, tj. ponechání současného stavu. V některých případech může intenzita porušení povinností hraničit s trestním právem (typicky např. podvody, zpronevěra, tunelování, falšování účetních údajů, manipulace s trhem apod.). Přesto navrhuje zachovat správní delikty, které jsou již dnes upraveny (např. porušení povinnosti jednat s odbornou péčí), a to jednak z důvodu, že skutková podstata správních deliktů je zpravidla širší než vymezení skutkové podstaty u trestných činů a dále z důvodu, že správní trestání je v oblasti finančního trhu efektivnější. Tím však není nijak dotčena zásada subsidiarity trestní represe (§ 12 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník) a zásada *ne bis in idem*.

b) Diskrece dle čl. 99 odst. 7 UCITS V

Diskrece členského státu spočívá v možnosti zmocnit příslušný orgán k uložení dodatečných druhů sankcí doplňujících sankce uvedené čl. 99 odst. 6 UCITS V, případně v uložení vyšších pokut než těch, které jsou stanoveny ve zmiňovaném ustanovení. Jedná se o novou diskreci pro členské státy, která nebyla dříve obsažena v UCITS IV, protože tato oblast prozatím nebyla harmonizována.

Platná právní úprava

Platné právní předpisy na úseku fondů kolektivního investování důsledně sledují úpravu v UCITS IV, která členským státům nenabízela žádnou diskreci ve vztahu k možnému rozšíření požadavků týkajících se stanovení vyšších pokut či dodatečných sankcí, protože tuto oblast nijak neharmonizovala.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tj. nevyužití diskrece

- varianta I – stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec čl. 99 odst. 6 UCITS V, případně stanovení vyšších sankcí a pokut, tj. využití diskrece.

Varianta 0 – ponechání stávajícího stavu, tedy nevyužití diskrece

Tato varianta znamená, že do ZISIF budou transponovány sankce a výše pokut pouze v rozsahu, v jakém jsou stanovené v článku 99 odst. 6 UCITS V.

Varianta I – stanovení dodatečných sankcí a pokut nad rámec čl. 99 odst. 6 UCITS V, případně stanovení vyšších sankcí a pokut, tj. využití diskrece.

Toto využití diskrece může mít dvojitou podobu, tj. buď by byly stanoveny dodatečné sankce a pokuty nad rámec UCITS V, anebo sankce a pokuty vyšší než je minimální požadavek.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla využita mírná varianta I spočívající v tom, že kurz eura se pro účely stanovení výše pokut počítá ve výši 30 Kč / 1 EUR, ačkoli ve skutečnosti je o něco nižší (k 25. září 2014 byl kurz 27,5 Kč/1 EUR). Jinak byly do ZISIF transponovány sankce a výše pokut v rozsahu, v jakém jsou stanovené v čl. 99 odst. 6 UCITS V. V podmínkách českého finančního trhu je toto řešení dostatečné.

2.3 Návrh možných řešení v případě možné úpravy národní úpravy včetně varianty „nulové“, identifikace nákladů a přínosů a zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Ministerstvo financí publikovalo v lednu 2014 na svých internetových stránkách tři konzultační materiály. S ohledem na výsledky konzultace (publikovány v červenci 2014) se navrhuje následující změny čistě národní úpravy, případně úpravy, kterou právní řád Evropské unie nevyklučuje. V některých případech nebyla navržená řešení konzultanty jednoznačně podpořena a z toho důvodu se nenavrhuje žádná změna (v těchto oblastech nedochází ke změně stávajícího stavu a byla tudíž zvolena nulová varianta). Z důvodu, že nedochází k normativním změnám, se podrobná zpráva o RIA nevyhotovuje. Jedná se o tyto oblasti: a) investiční fond jako veřejná obchodní společnost, b) investiční fond jako komanditní společnost, c) možnost některých investičních fondů nemít depozitáře, d) povinnost České národní banky odůvodňovat rozhodnutí, v nichž se vyhovuje žádosti v plném rozsahu.

a) Podfondy investičních fondů majících formu „běžných“ akciových společností

Platná právní úprava

Současná úprava umožňuje vytváření podfondů pouze akciovým společností s proměnným kapitálem, která však mohou být standardním fondem, speciálním fondem i fondem kvalifikovaných investorů. Pro využití výhod podfondů je tak nutné vytvořit akciovou společnost s proměnným kapitálem (dále též „SICAV“).

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu

- varianta I – zavedení možnosti vytvářet podfondy i pro „standardní“ akciové společnosti, které jsou investičním fondem a pro podílové fondy.

Varianta 0

Tato varianta představuje zachování stávající právní úpravy.

Varianta I

Varianta I znamená zavedení možnosti vytvářet podfondy i „standardním“ akciovým společností, které jsou investičním fondem, a i podílovým fondům. Tím se docílí rozšíření produktové nabídky o další právní formy, které jsou ve vyspělých fondových jurisdikcích součástí standardní fondové nabídky. Podfondy by potom mohla vytvářet každá akciová společnost, která je investičním fondem, pokud by údaj o možnosti vytváření podfondů uvedla ve svých stanovách; podfondy by mohl vytvářet podílový fond, pokud by takový údaj uvedl ve svém statutu. Stanovy a statut by musely obsahovat také pravidla pro vytváření podfondů a další pravidla s podfondy spojená, hlavně v souvislosti s jejich obhospodařováním, prováděním jejich administrace a výplatou zisků. V ostatním by základní právní režim zůstal zachován, tedy kupříkladu by nebyly odkupovány akcie vydávané akciovou společností, neboť to obecná úprava akciové společnosti nepřipouští. K jednotlivým podfondům by akciová společnost vydávala různé druhy akcií, když jednotlivé druhy akcií by byly svázány s jednotlivými podfondy, podobně podílový fondy by vydával různé druhy podílových listů. Byly by tak využity možnosti, které druhům akcií skýtají ustanovení zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, týkající se druhů akcií.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Navrhovaná změna se setkala s jednoznačně kladným přijetím. Zvolené řešení nepřináší žádné vynucené náklady, větší variabilita podfondů znamená další zatraktivnění fondového podnikání. Z výše uvedených důvodů byla zvolena varianta I.

b) Varianta akciové společnosti s proměnným základním kapitálem

Platná právní úprava

ZISIF zavedl do právní úpravy investičních fondů specifický typ akciové společnosti – akciovou společnost s proměnným základním kapitálem. S cílem posílit ještě více atraktivitu českého fondového podnikání se zvažuje rozšíření variability SICAV a to tím, že SICAV by nemusel povinně vydávat zakladatelské akcie. Právě povinnost vydávat minimálně dva druhy akcií může být zbytečnou překážkou bránící rozvoji SICAV (např. v předpisech Lucemburska).

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu
- varianta I – zavedení varianty SICAV, který by vydával pouze investiční akcie

Varianta 0

Tato varianta by znamenala ponechání stávajícího stavu.

Varianta I – Zvažovaná úprava by se týkala právě pouze povinnosti SICAV vydávat minimálně dva druhy akcií - zakladatelské a investiční. Charakteristický znak SICAV, akcie s právem akcionáře na jejich odkoupení, by zůstal zachován. SICAV by tak vydával pouze investiční akcie. Nutně by však musel vydávat alespoň jeden druh akcií, se kterým by byla spojena hlasovací práva. Takovýto SICAV by mohl být i standardním fondem. Také by mu samozřejmě zůstala zachována možnost vytvářet podfondy. Do obchodního rejstříku by se v případě SICAV jako základní kapitál zapisovala nejnižší výše základního kapitálu pro účely pozastavení odkupování investičních akcií. Tato výše by byla i pojistkou vzhledem k automatickému zániku investičních akcií jejich odkoupením, tedy aby nezankly všechny akcie SICAV, případně i pro udržování minimální výše kapitálu. V případě SICAV bez zakladatelských akcií by se také neuplatnil § 164 ZISIF. Nová specifická pravidla by se pro takovýto SICAV také uplatnila v případě jeho přeměn.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Navrhovaná změna, která by umožnila variantu SICAV, který by vydával pouze investiční akcie, se setkala s jednoznačně kladným přijetím. Nevydávat zakladatelské akcie může u některých SICAV vést k ekonomicky racionálnějšímu využití zdrojů, zejména u SICAV, které mají silně produktovou povahu a kde zakladatel nehodlá práv spojených se zakladatelskými akciemi využívat a kde rovněž investoři, majitelé investičních akcií, nemají o zakladatelské akcie zájem. Na základě výše zmíněných důvodů byla zvolena varianta I. Zvolené řešení nepřináší žádné vynucené náklady.

c) Standardní fond, který je ETF, jako akciová společnost nebo uzavřený podílový fond

Platná právní úprava

Článek 1 odst. 2 písm. b) směrnice UCITS IV umožňuje, aby standardní fond neodkupoval jím vydávané cenné papíry (a tedy aby měl uzavřenou právní formu). Přestože ZISIF pro fondy kolektivního investování upravuje povinnost mít právní formu podílového fondu nebo akciové společnosti, není u standardního fondu v současné době možné, aby byl uzavřeným podílovým fondem nebo akciovou společností, která není akciovou společností s proměnným základním kapitálem.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu
- varianta I – zavedení standardního fondu, který je ETF, jako akciové společnosti nebo uzavřeného podílového fondu

Varianta 0

Tato varianta by znamenala ponechání stávajícího stavu.

Varianta I

Důvodem, proč by výše uvedené rozšíření právních forem mohlo být pro standardní fondy zajímavé je to, že tzv. ETF mají většinou pasivní investiční strategii. To znamená,

že na začátku vytvoří portfolio dle definovaného vzoru (např. kopírují složení indexu) a poté již portfolio nemění (za předpokladu, že se nezmění například složení kopírovaného indexu). Povinnost vydávat nové (zaknihované) cenné papíry a odkupovat ty již vydané by znamenala pro tyto fondy povinnost řídit likviditu a v případě nízké likvidity odprodat část portfolio, což by pro ně znamenalo velký zásah do jejich pasivní investiční strategie.

V současné době je možno vytvořit v České republice uzavřený ETF pro veřejnost pouze jako speciální fond. S ohledem na povinnost, aby měl obhospodařovatel speciálního fondu povolení podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2011/61/EU, by měly mít všechny české speciální fondy výhodu evropského pasu, ta však může být ve vztahu k retailovým investorům limitována podle čl. 43 této směrnice.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

Byla zvolena varianta I. Z odpovědí byla patrná opatrná podpora uzavřených UCITS ETF. Nejsou sice zřejmé přínosy a některé dílčí otázky (riziko mělkého trhu), nejsou ale žádné argumenty, proč to neumožnit. Toto řešení nepřináší žádné vynucené náklady.

d) Povinnost uveřejnit odůvodnění všech rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup

Platná právní úprava

Podle platné právní úpravy se uveřejňují jen výroky rozhodnutí, celá rozhodnutí pak pouze v případě, jsou-li zásadní povahy. U správních deliktů se od 1. 8. 2014 uveřejňují všechna rozhodnutí.

Návrh variant řešení

Navrženy byly celkem 2 varianty:

- varianta 0 – ponechání stávajícího stavu
- varianta I – zavedení povinnosti publikace všech rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup

Varianta 0

Tato varianta by znamenala zachování stávajícího stavu.

Varianta I

Tato varianta by zavedla povinnost publikace všech rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Zhodnocení variant a návrh nejvhodnějšího řešení

S kladnou odezvou ze strany trhu se setkala navrhovaná povinnost uveřejnit všechna pravomocná nebo vykonatelná rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup. Zmiňovaná rozhodnutí by měla být anonymizována, aby nebylo možné poznat, o který subjekt se jedná. Důvodem pro zavedení této varianty je zvýšení transparency, konzistence v rozhodovací praxi a předvídatelnosti rozhodnutí, čímž jsou naplněny základní obecné principy veřejného práva jako zásada právní jistoty či zásada legitimního očekávání. Přínosy

daného řešení jsou významné především pro účastníky trhu. Pro Českou národní banku znamená varianta I zvýšené vynucené náklady, přesto lze konstatovat, že celkové přínosy jsou v tomto ohledu vyšší.

3. VYHODNOCENÍ NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

3.2 Náklady Navrhovaná úprava nebude mít dopad na státní rozpočet. Vliv úpravy se neprojeví na životním prostředí ani na rovnosti mužů a žen a nebude mít ani sociální dopady. Z navrhovaného zákona nevyplývá zvýšení nároků na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty, zejména rozpočty obcí a krajů, protože z úpravy nevyplývají povinnosti ani opatření, jejichž zajištění by vyžadovalo vynaložení finančních prostředků. V některých případech může navrhovaná právní úprava znamenat zvýšené náklady pro Českou národní banku.

3.3 Přínosy

Hlavními přínosy navrhované úpravy jsou především lepší fungování kapitálového trhu, jeho vyšší atraktivita a posílení ochrany spotřebitele. V konečném důsledku tedy půjde o prorůstové opatření.

3.4 Vyhodnocení variant

Návrh zákona byl konzultován s Českou národní bankou, když některé její návrhy byly zohledněny. Návrh zákona byl dále konzultován se zástupci odborné veřejnosti, zejména s Asociací pro kapitálový trh.

4. NÁVRH ŘEŠENÍ

4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení pro každou navrhovanou změnu je uveden v bodě 2.

5. IMPLEMENTACE DOPORUČENÉ VARIANTY A VYNUCOVÁNÍ

5.1 Vynucování

S ohledem na soukromoprávní povahu právní úpravy se ponechává ochrana ochráněných zájmů pouze soudní moci, zásadně bez zásahů exekutivy.

6. PŘEZKUM ÚČINNOSTI REGULACE

Přezkum účinnosti a vhodnosti nové úpravy, za současného hodnocení dopadů regulace, by měl být v souvislosti s vývojem finančního trhu průběžně prováděn Ministerstvem financí jako ústředním orgánem státní správy pro finanční trh. Zohledněny by měly být poznatky

nabyté při vlastní úřední činnosti i připomínky dotčených subjektů, zejména pokud jde o praktické dopady na fungování českého kapitálového trhu.

7. KONZULTACE A ZDROJE DAT

Návrh zákona byl konzultován s Českou národní bankou a se zástupci trhu, zejména s Asociací pro kapitálový trh. Národní diskrece a možnosti změn národní úpravy byly konzultovány prostřednictvím několika konzultačních materiálů uveřejněných na internetových stránkách Ministerstva financí.

8. KONTAKTY NA ZPRACOVATELE RIA

Miroslav Česka
referent oddělení 3501 - Kapitálový trh
Ministerstvo financí ČR
tel.: + 420 257 04 2132, e-mail: miroslav.ceska@mfcz.cz

B. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Odůvodnění předložení návrhu zákona a jeho základní charakteristika

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, novelizuje tyto právní předpisy:

1. zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů,
2. zákon č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
3. zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů,
4. zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a
5. zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona obsahuje převážně změny, jimiž se sleduje implementace evropských právních předpisů. Další úpravy dotčených zákonů jsou vyvolány potřebou reagovat na vývoj trhu a reflektují poznatky z praxe. V souvislosti s výkladovými nejasnostmi ohledně některých transpozičních ustanovení je žádoucí normativně precizovat předmětnou úpravu tak, aby bylo vyhověno požadavku na řádnou implementaci evropské legislativy. Z hlediska hlavních důvodů navrhovaných změn lze návrh zákona systematicky rozčlenit do následujících oblastí:

1. TD II

Podstatnou část návrhu zákona představuje transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice

Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES.

Tato směrnice si klade za cíl podpořit malé a střední emitenty snížením administrativní zátěže. Ruší například požadavek na uveřejňování mezitímních zpráv statutárního orgánu (§ 119a ZPKT). Dále sleduje usnadnění přeshraničních investic vytvořením tzv. evropského elektronického místa přístupu, jenž představuje snadno dostupný zdroj regulovaných informací o všech emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Evropské unii (§ 127 an. ZPKT). Za účelem lepšího dodržování požadavků TD I se její novelou rovněž posilují sankční pravomoci dohledových orgánů. Lhůta pro transpozici TD II skončí uplynutím dne 26. listopadu 2015.

2. Omnibus II

Směrnice 2014/51/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2003/71/ES a 2009/138/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy). V tomto návrhu zákona je transponována pouze část Omnibus II novelizující článek 5 odst. 4 směrnice 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování (dále též „směrnice o prospektu“). Zmíněné ustanovení upravuje zpřístupnění konečných podmínek nabídky, které nejsou zahrnuty v základním prospektu ani dodatku emitentem, a jejich sdělení Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy ze strany příslušného orgánu dohledu.

3. CSDR:

Dne 23. července 2014 bylo přijato nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014, o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnice 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (CSDR).

Předmětem CSDR je stanovení jednotných požadavků pro vypořádání obchodů s finančními nástroji v Evropské unii a pravidel organizace a chování centrálních depozitářů cenných papírů. CSDR tak doplňuje stávající regulaci tržních infrastruktur o další regulovanou infrastrukturu, a to infrastrukturu centrálních depozitářů cenných papírů.

Přestože z právní podstaty nařízení plyne jeho přímá použitelnost, je třeba přizpůsobit právní řád České republiky tak, aby nebyl v rozporu s nařízením o centrálních depozitářích cenných papírů. V tomto ohledu zahrnuje předložený návrh zákona nezbytnou změnu ZDKT a ZPKT. Přijetím navrhovaných změn zákonů tak dojde k adaptaci českého právního řádu na CSDR.

4. UCITS V

K řádné implementaci evropského práva se vyžaduje, aby byla do vnitrostátního práva zapracována směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/91/EU ze dne 28. srpna 2014, kterou se mění směrnice 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se

subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), pokud jde o činnost depozitářů, zásady odměňování a sankce. Tato směrnice se zaměřuje zejména na problematiku depozitáře, odměňování obhospodařovatelů a sankcí. Obecně se úprava přibližuje směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů.

Ve vztahu k depozitářům se jedná zejména o zpřísnění pravidel pro subjekty způsobilé vykonávat činnost depozitáře, úpravu ochrany aktiv UCITS fondů v případě insolvence depozitáře a posílení odpovědnosti depozitáře. V oblasti odměňování je řešeno vytváření a uplatňování zásad odměňování pro některé pracovníky obhospodařovatele UCITS fondů (tzv. „*risk takers*“). Konečně na úseku sankcí se sleduje jejich efektivní harmonizace, a to včetně trestních sankcí.

Návrh UCITS V byl částečně zohledněn již při přípravě ZISIF, a to především v úpravě depozitářů. V tomto návrhu zákona tedy dojde k transpozici pouze zbývajících částí UCITS V, která se týká výše sankcí.

5. Harmonizace správních poplatků

Byla provedena celková revize stávající úpravy správních poplatků v ZoSP souvisejících se ZISIF a ZKPT. Byly identifikovány některé položky, které již nejsou z důvodu novelizace ZPKT relevantní, tyto položky budou vypuštěny. Dále byly identifikovány některé nepřesné formulace (a to i v souvislosti s rekodifikací soukromého práva), které budou v zájmu uživatelského komfortu a právní jistoty zpřesněny.

Správní praxe České národní banky související s aplikací ZISIF pak dále ukázala na některá řízení o žádostech, která dosud nejsou zpoplatněna, i když obdobná řízení o žádostech zpoplatněna jsou, případně již zpoplatněna jsou, ale výše správního poplatku se neopodstatněně liší od výše správního poplatku v obdobných řízeních. Z toho důvodu budou některá řízení nově zpoplatněna a v některých případech bude upravena výše správního poplatku.

6. Procesní otázky

Počátkem roku 2014 vydalo Ministerstvo financí konzultační materiál týkající se procesních otázek na úseku kapitálového trhu, které mají za cíl zajistit posílení principu „*good governance*“, zatraktivnit české právo v této oblasti a usnadnit některá řízení, zejména ta, jež jsou zahajována na žádost. Aplikační praxe v oblasti kapitálového trhu ukázala, že některá ustanovení stěžejních zákonů na úseku kapitálového trhu, tj. ZISIF a ZPKT, která, ač jsou ústavně konformní a jsou v naprostém souladu s jinými zákony, mohou představovat zbytečnou administrativní zátěž pro adresáty zákona. K napravení tohoto stavu a pro zavedení nových mechanismů je inspirací nejen národní úprava některých evropských států, například lucemburská právní úprava kapitálového trhu, ale lze se inspirovat též na nadnárodní úrovni, například tzv. Evropských kodexem řádné správní praxe, publikovaným Ombudsmanem Evropské unie, a Listinou základních práv Evropské unie. V souvislosti s výše zmíněnou veřejnou konzultací dochází k novelizaci ZPKT a ZDKT.

Navrhované úpravy povedou ke sjednocení procesních pravidel, kdy v ZDKT bude v souvislosti se zajištěním rovného přístupu a zamezením zvýhodnění určitých subjektů

možnost předkládat dokumenty a činit ústní podání jak v českém, tak i ve slovenském a anglickém jazyce, a to pro všechny subjekty a veškeré druhy řízení v oblasti kapitálového trhu. V současné právní úpravě není Česká národní banka povinna vést řízení či jednat navenek v jiném než českém jazyce. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) ve svém ustanovení § 16 odst. 1 upravuje možnost užít jako úřední jazyk i jazyk slovenský, když stanoví, že účastníci řízení mohou jednat a předkládat písemnosti rovněž tomto jazyce. Dle ustanovení § 196 odst. 4 ZPKT je možné po dohodě s Českou národní bankou předkládat dokumenty i v jiném než českém jazyce. Na základě navrhované změny bude moci jednání a řízení před Českou národní bankou probíhat též v anglickém jazyce, Česká národní banka však bude nadále vydávat rozhodnutí v českém jazyce.

Dále se navrhuje změna ustanovení ZPKT upravující jazyk prospektu cenného papíru tak, že vybrané řízení o prospektu bude moci být automaticky vedeno jen v anglickém jazyce, čímž i dokumenty přijímané Českou národní bankou v rámci tohoto řízení nebude žadatel muset překládat do češtiny. Zároveň se zavádí výjimka z § 37 odst. 4 správního řádu, kterou dochází ke zrušení požadavku na povinný elektronický podpis ve vztahu k žadatelům, kteří buď nemohou získat uznávaný elektronický podpis, nebo je jeho získání spojené s neúměrnými obtížemi.

Stávající úprava uveřejňování rozhodnutí České národní banky způsobem umožňujícím dálkový přístup je obsažena v ustanovení § 14 ZDKT. Tato úprava se dle názoru předkladatele zdá být nedostatečná, a proto se navrhuje novelizace zmiňovaného ustanovení ZDKT. Smyslem navrhované úpravy je zavedení povinnosti pro Českou národní banku spočívající v uveřejňování všech pravomocných nebo vykonatelných rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup. Česká národní banka bude mít povinnost uveřejnit veškerá svá rozhodnutí v licenčních a sankčních řízeních na svých internetových stránkách.

Poslední z navrhovaných novinek v oblasti úpravy procesních otázek na úseku kapitálového trhu je zavedení nového ustanovení v ZDKT, na jehož základě by Ministerstvo financí mělo možnost vydávat výkladová stanoviska k zákonům z oblasti kapitálového trhu, investičních společností a investičních fondů, které jsou v jeho gesci, a k zákonu č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů.

7. EU Pilot:

Česká republika obdržela od Evropské Komise vytýkačí dopis, jehož obsahem byla žádost Evropské Komise o vysvětlení ve věci nesprávné transpozice směrnice 2010/73/EU, kterou se mění směrnice o prospektu a směrnice 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu (TD I).

Ministerstvo financí je přesvědčeno, že Česká republika obě zmiňované směrnice transponovala do svého právního řádu správně a nedopustila se tedy žádného omylu v rámci implementace práva EU. Nicméně v této souvislosti vyvstala potřeba určitá ustanovení zpřesnit a zamezit tak případným výkladovým nejasnostem. Do návrhu zákona je proto zahrnuto několik nepatrných změn, jimiž se normativně precizují ustanovení transponující směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu,

který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (text s významem pro EHP).

8. Konzultační materiál k ZISIF

Počátkem roku 2014 vydalo Ministerstvo financí konzultační materiál týkající se dalšího legislativního zatraktivnění fondového podnikání. Cílem tohoto konzultačního materiálu bylo představit dílčí témata k eventuálním normativním úpravám ZISIF a získat k těmto úvahám názory a náměty od účastníků trhu, jakož i od odborné veřejnosti. Na základě zmíněné konzultace byly identifikovány tři oblasti změn k legislativnímu zatraktivnění fondového podnikání, které se setkaly s pozitivním přijetím od účastníků trhu a odborné veřejnosti.

První oblastí změn je možné rozšíření právních forem standardního fondu. Tento by mohl mít formu akciové společnosti či uzavřeného podílového fondu, pokud by jím vydávané cenné papíry byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu, tedy by byl tzv. *exchange traded fund* neboli *ETF*. Druhou oblastí změn je zatraktivnění akciových společností s proměnným základním kapitálem. Zde se navrhuje, aby SICAV mohly vydávat pouze investiční akcie, zakladatelské akcie by tedy vydávat nemusely. Třetí oblastí změn jsou podfondy investičních fondů, zde se navrhuje umožnit využití tohoto institutu i „standardním“ akciovým společnostem (které jsou investičním fondem) a podílovým fondům, když zatím je využití tohoto progresivního institutu umožněno pouze SICAV. Se změnami v úpravě podfondů souvisí také novela ZDP.

C. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Navrhovaná právní úprava si klade za cíl implementaci evropských předpisů (TD II, UCITS V a CSDR) do českého právního řádu tak, aby byl tento v souladu s evropskou regulací kapitálového trhu, a tím dostát závazkům vyplývajícím z členství v Evropské unii. Nepřijetím návrhu zákona by se Česká republika vystavovala riziku zahájení řízení pro porušení čl. 258, příp. čl. 260 Smlouvy o fungování Evropské unie, které by vyvíjelo značný tlak na urychlenou transpozici směrnice.

Návrh zákona si dále klade za cíl zatraktivnění fondového podnikání a zjednodušení procesních otázek v oblasti kapitálového trhu tak, aby předmětná právní úprava odpovídala potřebám praxe a vývoji trhu.

D. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky

Návrh zákona je v souladu s Ústavou založeným ústavním pořádkem České republiky. Ústavní pořádek České republiky neobsahuje specifické právní normy dopadající na oblast kapitálového trhu. Návrh zákona přihlíží zejména k čl. 98 odst. 1 Ústavy, podle kterého lze do činnosti České národní banky zasahovat pouze zákonem.

Návrh zákona respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky, např. zásady vyplývající z pojmu demokratického právního státu (čl. 1 Ústavy), zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (čl. 2 odst. 2 LPS) a v oblasti správního trestání zásadu *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege* (čl. 39 LPS).

E. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Návrh zákona je v souladu s právem Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie. Návrh zákona odpovídá principům, z nichž vychází Smlouva mezi Belgickým královstvím, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Portugalskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Českou republikou, Estonskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Polskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii, jak bylo publikováno sdělením Ministerstva zahraničních věcí ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 44/2004 Sb. m. s. Návrh zákona je v souladu s Dohodou o Evropském hospodářském prostoru.

Návrh novely se dotýká oblastí, které jsou upraveny následujícími směrnicemi:

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (přepřacované znění)
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/73/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a směrnice 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ze dne 25. října 2012 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými

institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES

- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES
- Směrnice 2014/51/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2003/71/ES a 2009/138/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy)
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/91/EU ze dne 28. srpna 2014, kterou se mění směrnice 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), pokud jde o činnost depozitářů, zásady odměňování a sankce
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014, o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnice 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012

Shora uvedené směrnice a nařízení s výjimkou TD II, UCITS V a CSDR jsou již do českého právního řádu implementovány platnou právní úpravou. Návrh zákona tato transpoziční ustanovení upravuje ve smyslu aktuálního stavu na kapitálovém trhu, aniž by došlo ke snížení kvality implementace. Nově je do českého právního řádu transponována TD II, část Omnibus II a UCITS V a provádí se adaptace CSDR. Návrh zákona také zohledňuje Doporučení Komise 2014/208/EU ze dne 9. dubna 2014 o kvalitě podávání zpráv o správě a řízení společností (zásada „dodržuj nebo vysvětli“). Dotčené zákony tak budou po přijetí tohoto návrhu plně slučitelné s právem Evropské unie.

F. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhovaného řešení na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a podnikatelské prostředí České republiky

Z navrhovaného zákona vyplývají zejména v souvislosti s adaptací CSDR zvýšené nároky na dohled nad kapitálovým trhem. Tento zvýšený dohled s sebou přinese nárůst nákladů České národní banky. Naopak lze očekávat případné navýšení příjmů rozpočtu České národní banky, pokud bude ukládat vyšší sankce za porušení ZISIF, než které mohla ukládat dle dosavadní právní úpravy.

Návrh zákona zároveň žádoucím způsobem ovlivní podnikatelské prostředí, zejména pokud jde o navrhované změny v ZPKT a ZDKT v souvislosti se zjednodušením procesních otázek, které budou mít příznivý vliv na rozpočty adresátů zákona a na změny v ZISIF, jež jsou

navrhovány na základě veřejné konzultace, jejichž cílem je zatraktivnění fondového podnikání v České republice.

G. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

H. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny

Navrhovaná úprava nemá sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny

I. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení na životní prostředí

Návrh zákona nemá žádné dopady na životní prostředí.

J. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Navrhovaná úprava není v rozporu se zákazem diskriminace.

K. Zhodnocení dopadů návrhového řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Návrh zákona nezasahuje do ochrany soukromí či osobních údajů. Návrh zákona žádným způsobem nemění dosavadní praxi v této oblasti. Návrh zákona není v rozporu s Úmluvou o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (vyhlášené pod č. 115/2001 Sb. m. s.), směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně jednotlivců v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, ani se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

L. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná úprava nepředpokládá žádná korupční rizika.

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první, Čl. I (Změna zákona o podnikání na kapitálovém trhu)

K bodům 1 až 3 (§ 1 poznámka pod čarou č. 1)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která odráží skutečnost, že touto novelou se do ZPKT transponuje novela směrnice TD II (2013/50/EU) a směrnice Omnibus II (2014/51/EU).

K bodům 4 a 5 (poznámka pod čarou č. 2 a § 1 odst. 3)

Zohledňuje se skutečnost, že zákonem je nově český právní řád adaptován na přímo použitelný předpis EU, a sice na nařízení č. 909/2014. V § 1 odst. 3 jde konkrétně o provedení článku 11 CSDR, který ukládá členským státům povinnost určit dohledový orgán odpovědný za udělování povolení a dohled nad centrálními deponitáři cenných papírů.

K bodům 6, 91 a 127 (§ 10b odst. 2, § 127d odst. 1 a § 199 odst. 2)

V souvislosti s rozdělením stávajícího znění ustanovení § 122 ZPKT na § 122 až § 122b tak, aby odpovídala požadavku Legislativních pravidel vlády na počet odstavců, které má obsahovat ustanovení zákona, dochází k legislativně technické změně, kterou se napravují odkazy v zákoně.

K bodu 7 [§ 12c odst. 1 písm. a)]

Poslední část věty, která je vypuštěna, je nadbytečná, neboť kdo vede centrální evidenci, je vymezeno v § 92 a z hlediska tohoto ustanovení je tato skutečnost irelevantní.

K bodu 8 (§ 12i odst. 2)

Jde o provedení článku 65 odst. 1 a 2 CSDR, článek 65 odst. 3 je duplicitní s článkem 26 odst. 5, tudíž není třeba ho provádět.

K bodu 9 (§ 34 odst. 1)

Doplněním věty se staví na jisto, že přijetí investičních nástrojů k obchodování v mnohostranném obchodním systému není podmíněno uveřejněním prospektu těchto investičních nástrojů.

K bodu 10 [§ 34 odst. 4 písm. a) body 6 a 7]

Jedná se o transpozici čl. 8 odst. 1 písm. a) TD I ve znění TD II. Rozšiřuje se okruh subjektů, na jimiž vydané dluhové cenné papíry se nevztahují ustanovení ZPKT o veřejné nabídce a o prospektu cenného papíru, a to o Evropský fond finanční stability a Evropský stabilizační mechanismus.

K bodu 11 [§ 34 odst. 4 písm. f) bod 1]

Novelizačním bodem dochází ke zpřesnění transpozice článku 1 odst. 2 písm. j) pododstavec i) směrnice o prospektu. Původní transpozice stanovovala, že ustanovení ZPKT upravující veřejnou nabídku a prospekt cenného papíru se nevztahují na dluhové cenné papíry, které nejsou podřízené nebo vyměnitelné. Doplněním specifikace o slovo „prioritní“ dochází k precizaci transpozice výše zmíněného článku směrnice o prospektu.

K bodu 12 [§ 34 odst. 4 písm. j)]

Jedná se o legislativně technickou změnu, kterou se napravuje chyba v interpunkci v ustanovení § 34 odst. 4 písm. j).

K bodům 13 a 98 (§ 36a odst. 3 a § 149e odst. 4)

Stávající úprava ukládá emitentovi povinnost sdělit konečné podmínky nabídky orgánu dohledu domovského členského státu a každému orgánu dohledu členského státu, ve kterém má být cenný papír veřejně nabízen nebo přijat k obchodování na regulovaném trhu. Jedná se o transpozici čl. 5 odst. 4 směrnice o prospektu ve znění Omnibus II, stanovující, že emitenti musí informovat Českou národní banku o konečných podmínkách uveřejnění prospektu nebo dodatku o prospektu bez zbytečného odkladu po učinění veřejné nabídky, případně musí učinit takové oznámení před počátkem veřejné nabídky, je-li možné takové oznámení učinit. Dosavadní povinnost oznámit konečné podmínky hostitelskému členskému státu a Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy nově upravená v ustanovení § 149e odst. 4 ZPKT se přesouvá z emitenta na Českou národní banku.

K bodům 14 až 20 (§ 36c odst. 6 a § 36g odst. 1 až 6)

Těmito novelizačními body dochází ke změně ustanovení ZPKT upravujícího jazyk prospektu cenného papíru tak, že vybrané řízení o prospektu bude moci být automaticky vedeno jen v anglickém jazyce, a tím i dokumenty přijímané Českou národní bankou v rámci tohoto řízení nebude muset žadatel překládat do českého jazyka. Zároveň se zavádí výjimka z § 37 odst. 4 správního řádu, jíž dochází ke zrušení požadavku na povinný elektronický podpis ve vztahu k žadatelům, kteří buď nemohou získat uznávaný elektronický podpis, nebo je jeho získání spojené s neúměrnými obtížemi. Typicky se bude jednat o žadatele ze zahraničí. Chybějící elektronický podpis nemůže způsobit žádnou újmu ani se nejedná o bezpečnostní hrozbu. Z podání žádosti o schválení prospektu nevzniká žádná povinnost, jako tomu je naopak například u povolovacího řízení. Obdobný postup funguje v Lucembursku, jehož úpravou je inspirována i tato navrhovaná změna. Zahájení samotného řízení o schválení prospektu bude nadále vázáno na uhrazení správního poplatku. Zejména s ohledem na skutečnost, že schválení prospektu cenného papíru nezakládá žádná práva a povinnosti, na složitost vypracování podkladu a nikoli nepatrnou výši správního poplatku za schválení prospektu cenného papíru (dle položky č. 66 bod 9 písmeno a), části IV sazebníku, jež je přílohou k ZoSP, činí 10 000 Kč) nevzniká obava, že by žádost o schválení prospektu mohla podat jiná osoba než ta, která prospekt vyhotovila (§ 36 odst. 6 ZPKT). Žádost o schválení prospektu zasláná České národní bance elektronickou poštou osobou, která vypracovala prospekt a nemá sídlo v České republice, nebude muset být opatřena zaručeným

elektronickým podpisem podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 21 [§ 36h odst. 1 písm. a)]

Novelizačním bodem dochází ke zpřesnění transpozice článku 14 odst. 2 pododstavec i) písm. c) směrnice o prospektu tím, že do ustanovení § 36h odst. 1 písm. a), který upravuje seznam osob, na jejichž internetových stránkách je uveřejňován prospekt, se doplňuje možnost, aby byl prospekt uveřejněn i prostřednictvím internetových stránek zprostředkovatele plateb.

K bodu 22 (§ 36i odst. 4)

Novelizačním bodem dochází ke zpřesnění transpozice článku 9 odst. 4 směrnice o prospektu tím, že dochází k napravení chybného křížového odkazu na ustanovení § 36 odst. 6, který se netýká registračního dokumentu. Tento dokument je definován v ustanovení § 36 odst. 7.

K bodu 91 (§ 127d odst. 1)

Dochází k legislativně technické změně, kterou se upravují odkazy v zákoně.

K bodu 23 (§ 60 odst. 5)

Vzhledem k tomu, že CSDR umožní emitentům volný výběr centrálního deponitáře cenných papírů (dále též „CDCP“), je nutné zajistit, aby všechny EU CDCP nebo CDCP z třetích zemí, které jsou uznané evropským orgánem dohledu (ESMA), dostaly potřebné informace.

K bodu 24 (§ 87a)

CDCP a ústřední protistrany jako provozovatelé vypořádacího systému mají vlastní úpravu řídicích a kontrolních systémů v CSDR a EMIR, je toto ustanovení v rozporu s přímo aplikovatelným předpisem. Proto je rušeno.

K bodům 25 a 26 (§ 92 odst. 1)

Je třeba dát pojem centrální evidence zaknihovaných cenných papírů do souladu s terminologií CSDR. Za centrální evidenci bude považována evidence, kterou vedou CDCP (tuzemský nebo zahraniční s povolením nabízet služby v ČR), a to na účtu emise a na účtech cenných papírů vedených na nejvyšší úrovni (tzv. *top-tier securities accounts*). Část dosud samostatné evidence, kterou vede CDCP, se tak stane součástí centrální evidence. Dále skončí monopol tuzemského CDCP, neboť zahraniční CDCP může poskytovat podle článku 25 CSDR v ČR stejné služby jako tuzemský CDCP. Aplikovatelný není ani požadavek, aby všechny zaknihované cenné papíry byly povinně vedeny v CDCP, neboť článek 3 odst. 1 a 2 CSDR ukládá povinnost vést v CDCP jen ty zaknihované nebo imobilizované cenné papíry, které jsou obchodovány na obchodních místech (tzv. *trading venues* podle směrnice MIFID II).

K bodům 27 až 29 (§ 92 odst. 2 a § 94 odst. 3)

Zahraniční osoby, jejichž činnost odpovídá činnostem podle písmen a) a b), mohou vést účty pro své klienty v zahraničí, aniž by nabízely služby v ČR. Z toho důvodu je zrušena poslední věta.

K bodu 30 [§ 92 odst. 2 písm. e)]

CDCP by měly mít možnost být vzájemně účastníky i z hlediska vedení navazující evidence. To jsou nutné předpoklady pro možná propojení mezi CDCP podle článku 50 až 52 CSDR.

K bodu 31 (§ 92 odst. 3)

Česká národní banka je CDCP ve smyslu nařízení CSDR, tedy by měla i vést centrální evidenci zaknihovaných cenných papírů a nikoliv samostatnou evidenci investičních nástrojů.

K bodu 32 (§ 93 odst. 2 úvodní část ustanovení)

Evidence vedená CDCP bude součástí centrální evidence, nicméně CDCP jako provozovatel vypořádacího systému stále má možnost [viz písmeno c)] vést samostatnou evidenci pro cenné papíry, které má v úschově a pro něž nevede evidenci emise.

K bodu 33 [§ 93 odst. 3 písm. e)]

Zahraniční osoby, jejichž činnost odpovídá činnostem podle písmen a), b) a d), mohou vést účty pro své klienty v zahraničí, aniž by nabízely služby v ČR. Z toho důvodu je zrušena poslední věta.

K bodům 34 až 36 [§ 93 odst. 3 písm. f) a g) a odst. 4]

CDCP stejně jako zahraniční CDCP má možnost vést i navazující evidenci na samostatnou evidenci, protože CDCP může poskytovat doplňkovou službu úschova upravenou ve směrnici MIFID II.

K bodu 37 (§ 93 odst. 5)

Tento odstavec byl přesunut k centrální evidenci, kam to patří.

K bodu 38 (§ 93a odst. 1)

Podle čl. 3 odst. 2 CSDR to musí být jen CDCP, kdo vede evidenci emise a následně centrální evidenci pro imobilizované CP obchodované na tzv. *trading venues* (tj. regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém a organizovaný obchodní systém). CSDR nám tedy jen zúží množinu schovatelů, text § 93a může zůstat stejný (není v rozporu s CSDR).

K bodu 39 (§ 93a odst. 2)

Podle čl. 3 para 2 CSDR musí být nástroje obchodované na tzv. *trading venues* povinně v CDCP, takže je nelze vyjmout z úschovy CDCP. Lze je pouze dát do úschovy u jiného CDCP.

K bodům 40 a 41 (§ 93a odst. 5)

Jde o provedení článku 49 CSDR, který zakládá právo emitenta umístit emisi i v zahraničním CDCP, který neposkytuje služby na území ČR. Z důvodu přehlednosti bylo ustanovení rozděleno na dvě části tak, aby bylo zřejmé, že smlouvy s obchodníkem s cennými papíry nepůjdou uzavřít u akcií obchodovaných na tzv. *trading venues* podle MIFID II.

K bodu 42 (§ 94 odst. 1)

Protože CSDR upravuje podmínky udělení povolení a činnost CDCP, tak bylo nutné opustit konstrukci, kdy způsob vykonávání činnosti CDCP upravoval provozní řád. Ze zákona budou závazná pouze pravidla pro poskytování informací podle § 115, což je oblast CSDR neupravená. Jinak CDCP bude muset pravidla činnosti stanovit v rámci smluv se svými účastníky.

Dále je stanoveno najiště, že majetkový účet se zřizuje smlouvou, která je inominátní. Vzhledem k tomu, že právní povaha investičních nástrojů evidovaných na účtu se odvíjí od právní úpravy evidencí aplikované na tom kterém stupni řetězce podle kolizních norem, je vhodné se vyhnout soukromoprávnímu konceptu úschova, se kterým jsou spojena jasně vymezená pravidla ohledně vlastnického práva. Je třeba zachovat flexibilitu pro strany smlouvy, aby si upravily dle zvoleného práva svoje poměry.

K bodům [§ 94 odst. 2 až 7, § 97 odst. 1 písm. c) a § 99 odst. 1]

Zákaz pro převod zastavených investičních nástrojů byl dříve upraven v § 100 odst. 4, který je rušen. Navíc úprava v bývalém § 100 odst. 4 nebyla šťastně zvolena, neboť zastavené cenné papíry je třeba blokovat ve prospěch zástavního věřitele na účtu vlastníka. Na účtu zákazníka jsou všechny cenné papíry klientů smíchány dohromady a nelze rozlišit, které cenné papíry jsou zastaveny a v čí prospěch. Původní koncept tak popíral tzv. *fungibility* nepřímých držení cenných papírů, což je základní znak tzv. *indirect holding patterns*. Dále byl v rozporu s obecně uznávaným pravidlem zákazu tzv. *upper-tier attachment*.

K bodu 51 (nový § 94a)

Ustanovení je náhradou za zrušený § 111, kdy bylo rozhodnuto přesunout pravidla vedení emise do části úpravy vedení evidencí, kam svou povahou patří.

K bodům 52 a 53 (§ 95 odst. 1 a 3 a § 99 odst. 3)

Jde pouze o technické úpravy v souladu s požadavky CSDR, kdy je nutné zajistit, že zahraniční CDCP může poskytovat služby na území ČR.

K bodu 54 (nový § 95a)

Jedná se o přesun úpravy ze zrušeného § 109, systematicky je doplněn zahraniční CDCP.

K bodu 55 (§ 96 odst. 5)

Jde o doplnění chybějícího organizátora mnohostranného obchodního systému jako osoby oprávněné dávat příkazy k vypořádání, neboť organizátor mnohostranného obchodního systému má povinnost zajistit vypořádání stejně jako organizátor regulovaného trhu.

K bodům 56, 57 a 59 [§ 97 odst. 1 písm. a) a c) a § 98 odst. 1 písm. a)]

Jedná se o doplnění chybějícího organizátora mnohostranného obchodního systému jako osoby oprávněné dávat příkazy k pozastavení výkonu práva vlastníka nakládat s investičním nástrojem, neboť organizátor mnohostranného obchodního systému má povinnost zajistit vypořádání stejně jako organizátor regulovaného trhu.

K bodu 58 [§ 97 odst. 1 písm. f)]

I vlastník investičního nástroje by měl mít možnost zřídit tzv. PPN ve prospěch třetí osoby, zpravidla zástavního věřitele. NOZ s touto variantou počítá.

K bodu 60 [§ 98 odst. 1 písm. a) a § 99 odst. 2]

Jde pouze o technické úpravy v souladu s požadavky CSDR, kdy je nutné zajistit, že zahraniční CDCP může poskytovat služby na území ČR.

K bodu 61 (§ 99 odst. 2)

Rušené ustanovení nebere v potaz skutečnost, že zástavní práva jsou evidována pouze na účtech vlastníků. Je-li účet vlastníka veden v navazující evidenci, CDCP není schopen potvrdit správnost výpisu z navazující evidence, neboť zcela závisí na informacích, které dostane od účastníka. Nedává tedy valného smyslu ukládat CDCP povinnost, kterou z povahy věci nemůže splnit (tj. ověřit správnost údajů, které obdrží od účastníka).

K bodu 62 (§ 99a odst. 1)

Doba, po kterou má osoba vedoucí evidenci investičních nástrojů povinnost uchovávat informace, byla sladěna s požadavkem CSDR, uvedeným v článku 29.

K bodu 63 (nový § 99b)

Ustanovení bylo pouze přesunuto z hlavy II (původní § 102).

K bodu 64 (část osmá nadpis hlavy II)

Jedná se o technickou úpravu odpovídající skutečnosti, že rovněž zahraniční CDCP může poskytovat služby na území ČR.

K bodům 65 až 69 (§ 100 až 111)

Celá část ohledně úpravy CSD byla vyškrtuta, aby se nevytvářel dvoukolejný režim právních úprav, tj. CSDR a tuzemské úpravy CDCP. Bylo postupováno stejně jako při adaptaci nařízení 648/2012 (EMIR). Části této hlavy, které se týkaly evidencí, byly přesunuty tam. Zachována zůstala pouze definice CDCP a nově byla zavedena definice zahraničního CDCP.

Z provozního řádu byla zachována jen část týkající se pravidel poskytování informací podle § 115.

K bodu 70 (§ 115 odst. 1 a 5)

Jde pouze o technické úpravy v souladu s požadavky CSDR, kdy je nutné zajistit, že zahraniční CDCP může poskytovat služby na území ČR.

K bodu 71 (§ 115 odst. 3)

Jedná se o technickou úpravu zohledňující skutečnost, že z provozního řádu byla zachována jen část týkající se pravidel poskytování informací podle § 115.

K bodu 72 (§ 117a odst. 2)

Jedná se o transpozici čl. 2 odst. 1 písm. d) TD I ve znění TD II, který stanovuje speciální pravidlo, pokud jde o úpravu depozitních poukázek.

K bodu 73 (§ 118 odst. 1)

Jedná se o transpozici čl. 2 odst. 1 písm. i) TD I ve znění TD II stanovujícího, co se pro účely výše zmíněné směrnice rozumí pojmem „domovský členský stát“. Po změně TD se rozšiřuje možnost volby referenčního státu. S ohledem na to se zpřehledňuje struktura tohoto ustanovení a více se přibližuje svému předobrazu v TD. Toto ustanovení je ustanovením speciálním vůči obecné úpravě obsažené v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, respektive jeho připravované novely, která bude implementačním předpisem, jímž bude do českého právního řádu transponování nejnovější účetní směrnici.

K bodu 74 (§ 118 odst. 2)

Na základě transpozice čl. 4 odst. 1 TD I ve znění TD II dochází k prodloužení doby, po kterou má být výroční zpráva veřejně přístupná, a to z 5 na 10 let.

K bodu 75 (§ 118 odst. 3)

Ve smyslu obecné úpravy se stanovuje, že zpráva auditora je součástí výroční zprávy. Touto úpravou se docílí stavu, kdy se bude aplikovat ustanovení odst. 2 tohoto zákona bez výjimek. Rovněž se vypouští ustanovení, které stanoví, že zpráva auditora se zveřejňuje v plném znění. Takto naformulovaný text navozuje stav, že je možné zveřejňovat i jakousi „zkrácenou“ verzi. Tento stav je nežádoucí, a z obecné úpravy vyplývá, že zpráva auditora se zveřejňuje, pokud podléhá požadavku na zveřejnění, vždy v rozsahu, ve kterém byla auditorem vypracována. Uplatní se totiž obecná úprava zákona o auditorech, která stanoví náležitosti při vypracování zprávy auditora auditorem.

K bodům 76 a 78 [§ 118 odst. 4 písm. j) a odst. 6]

Tyto body jsou aplikací Doporučení Komise 2014/208/EU ze dne 9. dubna 2014 o kvalitě podávání zpráv o správě a řízení společností (zásada „dodržuj nebo vysvětli“). Mírně se rozšiřuje rozsah části výroční zprávy dle § 118 odst. 4 písm. j) ZPKT. Vybrané informace pak

musí být nově emitentem uveřejněny na jeho internetových stránkách. Tuto povinnost může emitent splnit uveřejněním své výroční zprávy na svých internetových stránkách.

K bodům 77 a 80 [§ 118 odst. 5 písm. k) a l) a § 119a]

Článek 6 TD I ve znění TD II stanovuje povinnost uveřejnit v rámci výroční zprávy informaci o platbách vládám (tzv. *country by country reporting*), vykonává-li emitent činnost v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva. Tato povinnost vychází z Iniciativy v oblasti průhlednosti těžebního průmyslu (*Extractive Industries Transparency Initiative*) a z Akčního plánu Evropské unie pro prosazování práva, správu a obchod v oblasti lesnictví (*Forest Law Enforcement, Governance and Trade*). Cílem regulace je zajistit větší průhlednost plateb odváděných vládám, zejména zabránit vstupu nezákonně vytěženého dřeva na trh Evropské unie. Tato povinnost původně upravena v ustanovení § 118 odst. 5 písm. l) ZPKT byla přesunuta do samostatného ustanovení § 119a ZPKT. Zároveň v souvislosti s transpozicí čl. 3 odst. 1 výše zmiňované směrnice dochází ke zrušení požadavku na uveřejňování mezitímních zpráv v původním znění ustanovení § 119a ZPKT. Důvodem pro tuto změnu je skutečnost, že Česká republika využila diskrece, která umožňuje členským státům nepožadovat od emitentů uveřejňování jiných zpráv, nežli výroční finanční zprávy a pololetní finanční zprávy. Toto ustanovení je ustanovením speciálním vůči obecné úpravě obsažené v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, respektive jeho připravované novely, která bude implementačním předpisem, jímž bude do českého právního řádu transponována nejnovější účetní směrnici.

K bodu 79 (§ 119 odst. 1)

Na základě čl. 5 odst. 1 TD I ve znění TD II dochází k prodloužení doby, po kterou má být přístupná pololetní zpráva, ato z 5 na 10 let. Dále se prodlužuje doba pro uveřejnění pololetní zprávy, kdy měl emitent původně povinnost uveřejnit pololetní zprávu do 2 měsíců po uplynutí prvních 6 měsíců účetního období. Nově se tato lhůta prodlužuje na 3 měsíce.

K bodům 81 a 82 (§ 119b odst. 3 a § 119c odst. 3)

TD II zrušuje povinnost emitenta cenných papírů, které jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, uveřejnit nové úvěrové emise a k nim vztahující se záruky či zajištění. Tato povinnost je ve stávající úpravě ZPKT promítnuta do § 119b odst. 3, jenž dále navazuje na § 119c odst. 3 ZPKT. Zmíněná ustanovení se z tohoto důvodu zrušují.

K bodu 83 (§ 120 odst. 1)

Jedná se o transpozici čl. 19 odst. 1 TD I ve znění TD II, která zrušuje povinnost emitenta oznámit změnu své zakládací listiny nebo stanov svému orgánu dohledu a organizátorovi regulovaného trhu, na němž jsou jím vydané cenné papíry přijaty.

K bodu 84 (§ 122 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou změnu sjednocující terminologii novelizovaného ustanovení s ostatními ustanoveními ZPKT.

K bodu 85 [§ 122 odst. 2 písm. h)]

Jedná se o transpozici čl. 13 odst. 1 TD I ve znění TD II upravující požadavky na oznamování podílů na hlasovacích právech upravené v ustanovení § 122 odst. 2 ZPKT. Nově se do podílu na hlasovacích právech emitenta budou započítávat i hlasovací práva z investičních nástrojů, z nichž na základě smlouvy osobě uvedené v ustanovení § 122 odst. 1 svědčí právo nabýt akcie nebo obdobné cenné papíry s hlasovacími právy či právo se rozhodnout, že takového akcie nebo obdobné cenné papíry nabude.

K bodu 86 (§ 122 odst. 3)

Jedná se o transpozici čl. 12 odst. 2 TD I ve znění TD II, kterým se stanoví, že oznámení o dosažení, překročení nebo snížení podílu podle § 122 odst. 1 se provede neprodleně, nejpozději však do 4 pracovních dnů.

K bodům 87 až 89 (§ 122 odst. 7 až 17 a § 122a až § 122c)

Dochází k rozdělení stávajícího znění ustanovení § 122 ZPKT na § 122 až § 122b tak, aby odpovídala požadavku Legislativních pravidel vlády na počet odstavců, které má obsahovat ustanovení zákona. Zároveň dochází ke změně stávajícího ustanovení § 122a ZPKT, který se nově označuje jako § 122c. Těmito novelizačními body zároveň dochází k transpozici čl. 9 odst. 6a a čl. 13 odst. 1a TD I ve znění TD II, kdy do stávajícího zmocnění k vydání vyhlášky Českou národní bankou se doplňuje skutečnost, že vyhláška bude nově upravovat i způsob výpočtu hlasovacích práv. Dále se zavádí nový odstavec 6 v § 122b, na jehož základě se nebudou započítávat do oznamovacích povinností o hlasovacích právech podíly na hlasovacích právech z cenných papírů nabytých při zpětném odkupu nebo při cenové stabilizaci investičního nástroje za podmínek stanovených nařízením Komise (ES) č. 2273/2003 ze dne 22. prosince 2003, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o výjimky pro programy zpětného odkupu a stabilizace finančních nástrojů, a to v případě, že osoba, která dané cenné papíry nabyla, nevykonává hlasovací práva či jinak nezasahuje do řízení emitenta.

K bodu 90 (§ 123 odst. 1 až 4)

Stávající znění § 123 je transpozicí čl. 2 odst. 1 písm. i) TD I a čl. 2 prováděcí směrnice k TD I (směrnice 2007/14/ES). Návrh revize TD I přichází s vyjasněním a upřesněním pravidel, podle nichž se určí domovský členský stát. Jedná se o transpozici čl. 2 odst. 1 písm. i) TD I ve znění TD II upravujícího volbu členského státu Evropské unie emitentem.

K bodu [§ 135 odst. 1 písm. p)]

Jde o provedení článku 4 odst. 1 a 2 a článku 11 a CSDR.

K bodu 93 [§ 135 odst. 1 písm. v)]

Odstraňuje se odkaz na rušené ustanovení.

K bodu 94 [§ 136 odst. 1 písm. l)]

Změna představuje transpozici TD II, která vyžaduje, aby měl orgán dohledu mimo jiné možnost za vybrané správní delikty uveřejnit informaci o povaze příslušného protiprávního jednání a o osobě, která takto jednala.

K bodu 95 (§ 136 odst. 1)

Jedná se o provedení článku 63 odst. 2 CSDR s tím, že článek 63 odst. 2 písm. d) odpovídá věcně ustanovením písmen § 136 odst. 1 písm. c) a d), peněžité sankce podle článku 63 odst. 2 písm. e) až g) jsou řešeny v § 164 a 166 ZPKT.

K bodu 96, 103 až 106 a 109 až 110 (§ 136 odst. 4, § 161 odst. 1, 2, 4 a § 164 odst. 1)

Správní delikty CDCP jsou upraveny v CSDR, primárně v článku 63.

K bodu 97 (Nadpis desátého dílu)

Novelizačním bodem dochází k upřesnění nadpisu dílu desátého ZPKT tak, aby lépe odpovídal obsahu tohoto dílu. Česká národní banka na základě ustanovení § 149d informuje Evropskou komisi i Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, nikoli pouze Evropskou komisi.

K bodu 99 (Nadpis Hlavy třetí)

Tímto novelizačním bodem dochází ke zpřesnění formulace nadpisu Hlavy třetí, neboť pod pojem správní delikt lze v širším slova smyslu subsumovat i přestupek.

K bodům 100 až 102, 107 až 108, 111, 113, 120 až 122 [§ 157, § 162 odst. 9 písm. b), odst. 10 a 11, § 164 odst. 3 písm. a) a odst. 5 a 6, § 166 odst. 5, § 167 odst. 11]

Jedná se o změny, jimiž se provádí transpozice sankcí vyžadovaných TD II. Na základě této směrnice musí mít orgán dohledu možnost uložit za porušení uvedených povinností právnickou osobou pokutu do 10 000 000 EUR, do výše 5% celkového ročního obrátu právnické osoby podle její poslední řádné účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky nebo do výše dvojnásobku neoprávněného prospěchu získaného spácháním tohoto deliktu, lze-li výši neoprávněného prospěchu zjistit. V případě fyzické osoby je horní hranice pokuty snížena na 2 000 000 EUR. Členské státy mají možnost stanovit vyšší horní hranici pokuty, nikoli však nižší. Navrhuje se proto pro jistotu počítat s kurzem 30 Kč/EUR (tj. 300 mil. Kč pro právnické osoby a 60 mil. Kč pro fyzické osoby).

Dále se upravují odkazy v návaznosti na změny provedené v § 122.

K bodu 112 (§ 164 odst. 3)

Jde o provedení článku 63 odst. 2 písm. e) a g) CSDR.

K bodům 114 až 118 [§ 166 odst. 1 písm. b), d) a e), § 166 odst. 1 písm. k) a l), § 166 odst. 3 písm. a) a § 167 odst. 1]

Jde o provedení článku 63 CSDR. Stejné ustanovení bylo doplněno i pro EMIR (dosud bylo správní trestání upraveno jen pro právnické osoby).

K bodu 119 [§ 166 odst. 3 písm. c)]

Jde o provedení článku 63 odst. 2 písm. e) a g) CSDR.

K bodu 123 (§ 196 odst. 4)

Novelizačním bodem dochází k rozšíření počtů jazyků, v nichž je možné předkládat písemnosti České národní bance, aniž by bylo potřeba předkládat jejich úředně ověřený překlad do jazyka českého, případně žádat Českou národní banku o umožnění předložení v originálním znění.

K bodu 124 (nadpis části jedenácté)

Jedná se o technickou úpravu odpovídající skutečnosti, že rovněž zahraniční CDCP může poskytovat služby na území ČR.

K bodu 125 (§ 197 odst. 3)

Jde o provedení článku 49 odst. 1 CSDR.

K bodu 126 [§ 198a odst. 1 písm. f)]

Jedná se o provedení článku 62 odst. 1 CSDR.

K bodu 127 (§ 199 odst. 2)

V návaznosti na provedené změny vyplývající z CSDR se zužuje okruh případů, v nichž je Česká národní banka oprávněna vydat vyhlášku.

K bodu 128 (§ 202a odst. 3)

Jedná se o technickou úpravu zohledňující skutečnost, že z provozního řádu byla zachována jen část týkající se pravidel poskytování informací podle § 115.

K části první, Čl. II (Přechodná ustanovení)

K bodu 1

Tento bod přechodných ustanovení stanovuje, na které výroční zprávy se vztahuje ustanovení § 118 odst. 2 ZPKT ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a na které

pololetní a konsolidované pololetní zprávy se nevztahuje povinnost emitenta zabezpečit, aby byly veřejně přístupné po dobu nejméně 10 let.

K bodu 2

Jedná se o transpozici čl. 2 odst. 1 písm. i) bodu iii čtvrtého pododstavce TD I ve znění TD II. Stanovuje se počátek běhu lhůty podle ustanovení § 123 odst. 3 ZPKT ve znění účinném po nabytí účinnosti tohoto návrhu zákona na 27. listopadu 2015 v případě, že jde o emitenty, jejichž cenné papíry byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 3

Emitenti, jejichž cenné papíry byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, na které se nevztahuje ustanovení § 123 odst. 3 ZPKT, budou muset do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona splnit povinnosti podle ustanovení § 123 odst. 2 ZPKT.

K bodu 4

Jde o provedení článku 69 odst. 4 CSDR.

K části druhé, Čl. III (Změna zákona o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů)

K bodu 1 (§ 4 odst. 1 a poznámka pod čarou č. 37)

Zohledňuje se skutečnost, že zákonem je nově český právní řád adaptován na přímo použitelný předpis EU, a sice na nařízení č. 909/2014 (CSDR). V § 4 odst. 1 jde konkrétně o provedení článku 11 CSDR, který ukládá členským státům povinnost určit dohledový orgán odpovědný za udělování povolení a dohled nad centrálními depozitáři cenných papírů.

K bodu 2 (§ 6 odst. 2 a 3)

S ohledem na zajištění rovného přístupu a zamezení zvýhodnění určitých subjektů dochází tímto novelizačním bodem ke sjednocení procesních pravidel a zavádí se možnost jednat a vyhotovovat písemnosti jak v českém, tak i v jiném než českém jazyce pro všechny subjekty a všechny druhy řízení v oblasti kapitálového trhu. Všichni účastníci řízení budou moci Českou národní banku požádat o to, aby se jednání vedlo i v jiném než českém jazyce a zároveň, aby došlo k vyhotovování písemností v jiném než českém jazyce. Ustanovení umožňuje České národní bance učinit prohlášení na své úřední desce, kterým do budoucna umožní jednání a vyhotovování písemností v řízení v jiném než českém jazyce na své úřední desce pro neurčitý počet řízení. S ohledem na skutečnost, že anglický jazyk je jazykem obvykle užívaným v obchodních stycích a na finančním trhu, ustanovení zavádí možnost předkládat České národní bance písemnosti vyhotovené v anglickém jazyce, aniž by bylo nutné doložit úředně ověřený překlad.

K bodu 3 [§ 7 písm. b) a poznámka pod čarou č. 1]

Úpravou se odstraňuje technický nedostatek a zároveň se aktualizují právní předpisy uvedené v poznámce pod čarou č. 1.

K bodu 4 [§ 7 písm. d), poznámky pod čarou č. 36 a 37]

Napravuje se opomenutí skutečnosti, že kromě adaptace českého právního řádu na nařízení č. 909/2014, která se provádí tímto zákonem, byl zákon o dohledu v oblasti kapitálového trhu v minulosti adaptován rovněž na nařízení č. 648/2012 (EMIR).

K bodu 5 (§ 13 odst. 6)

Jedná se o provedení článku 49 odst. 1 CSDR požadující po členských státech, aby zajistily publicitu právních předpisů v oblasti práva obchodních korporací, což by mělo emitentům usnadnit možný přechod k zahraničnímu CDCP.

K bodu 6 až 9 (§ 14 odst. 1 až 4)

Stávající úprava uveřejňování rozhodnutí České národní banky způsobem umožňujícím dálkový přístup, upravená v ustanovení § 14 ZDKT, se zdá být dle názoru předkladatele nedostatečná, jelikož doposud Česká národní banka má povinnost uveřejňovat pouze pravomocná nebo vykonatelná rozhodnutí, která jsou zásadní povahy, případně i jiná než dříve zmiňovaná rozhodnutí. Ovšem je pouze na volném uvážení České národní banky to, která rozhodnutí bude považovat za zásadní, a tedy určená k uveřejnění. Novelizačními body dochází k zavedení povinnosti pro Českou národní banku spočívající v uveřejňování všech pravomocných nebo vykonatelných rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup. Česká národní banka bude mít tedy povinnost uveřejnit veškerá svá správní rozhodnutí (respektive rozhodnutí v licenčním a sankčním řízení) na svých internetových stránkách. Takovéto rozhodnutí bude muset být uveřejněno po dobu 5 let. Pokud by uveřejnění identifikačních údajů osob, kterých se týkají rozhodnutí, naplňovalo jeden či více případů uvedených v písmenech a) až d) odstavce 2, bude potřeba pro zajištění ochrany jejich osobních údajů publikované rozhodnutí upravit takovým způsobem, aby nebylo patrné, o jakou osobu se jedná. K tomu navazující samozřejmostí by bylo vytvoření přehledného a efektivního vyhledávacího systému (na internetových stránkách České národní banky), podle něhož by bylo možné třídit uveřejněná rozhodnutí dle subjektů či oblasti, o které bylo rozhodováno. Dojde tak k větší transparentnosti a vyšší právní jistotě pro adresáty zákonů, ale též k zajištění vyšší míry legitimního očekávání účastníků správních řízení před Českou národní bankou. Navrhovaná změna je zároveň v souladu se současnými evropskými tendencemi, pokud jde o prosazení co největší transparency [např. TD I nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu)].

K bodu 10 (§ 14 odst. 5)

Tímto novelizačním bodem dochází k transpozici čl. 29 odst. 2 TD I ve znění TD II a čl. 99 odst. 6 písm. e) a f) směrnice 2009/65/EU ve znění směrnice UCITS V. Ustanovení ZDKT

nově zakotvuje povinnost České národní banky uveřejnit informaci o tom, že byla podána správní žaloba proti pravomocnému rozhodnutí o uložení sankce za správní delikt, opatření k nápravě nebo jinému opatření podle ZKPT nebo ZISIF. Spolu s touto informací Česká národní banka uveřejní i napadnuté rozhodnutí. Česká národní banka má dále povinnost aktualizovat informace o výše zmíněném řízení před soudem.

K bodu 11 (Hlava III, § 28)

Ministerstvo financí může uveřejňovat na svých internetových stránkách výkladová stanoviska k ustanovením zákonů z oblasti kapitálového trhu, investičních společností a investičních fondů, dluhopisů a jiných právních předpisů zmiňovaných v ustanovení § 3 ZDKT, které jsou v jeho gesci. Správní orgán (v tomto případě Česká národní banka) bude tato stanoviska zohledňovat ve své rozhodovací činnosti a budou zároveň sloužit jako výkladové vodítko pro adresáty zákona. Vydáváním těchto stanovisek nebude Ministerstvo financí zasahovat do působnosti České národní banky. Tato nebude stanovisky vázána, ale v případě, že se při své rozhodovací činnosti odchýlí od určitého stanoviska, bude povinna v rozhodnutí přesvědčivým způsobem vysvětlit, proč se takto rozhodla.

K části třetí, Čl. IV (Změna zákona o investičních společnostech a investičních fondech)

K bodům 1, 31 a 32 (§ 100 odst. 3 a 4, § 603 odst. 6 a 7)

Pro standardní (UCITS) ETF se navrhuje umožnit i uzavřenou právní formu, pokud existuje tvůrce trhu zajišťující odkupy a prodeje za jejich aktuální hodnotu. Jedná se o využití diskrece podle čl. 1 odst. 2 písm. b) směrnice UCITS IV. Výhodou ETF je možnost využít pasivní investiční strategie (kup a drž) s důsledkem snížení poplatku za obhospodařování. Formulace odstavce 3 je inspirována § 188 odst. 2 ZISIF a § 10 odst. 2 písm. d), § 47 odst. 1 písm. c) nařízení vlády č. 243/2013 Sb. i lucemburskou úpravou. Obdobně jako u podílových listů je i zajištěna ochrana akcionářů a podílníků v případě vyřazení z obchodování na regulovaném trhu. Doplněny jsou i příslušné správní delikty.

K bodům 2 až 10, 21, 22, 25, 26 (§ 155, § 156 odst. 1, § 158 odst. 2 a 5, § 163 odst. 4, § 164, § 368 odst. 1, 4 a 5, § 419 odst. 1 a 2)

Navrhuje se, aby akciová společnost s proměnným základním kapitálem nemusela vydávat zakladatelské akcie, mohla by vydávat pouze investiční akcie. Tato úprava je běžná v zahraničních jurisdikcích, které mají SICAV, např. v úpravě lucemburské SICAV, kde UCITS SICAV může mít právě jen formu SICAV bez zakladatelských akcií.

I když takovýto SICAV bude mít v obchodním rejstříku zapsán pouze údaj o tom, že jeho základní kapitál se rovná fondovému, bude muset dodržovat ustanovení týkající se minimálního počátečního kapitálu a minimálního fondového kapitálu. Jeho investiční akcie (alespoň jeden jejich druh) také nemohou být vydány bez hlasovacího práva, pak by společnost nemohla fungovat.

K bodu 11 (§ 164 odst. 2)

Navrhovaná změna usnadňuje případnou aplikaci tohoto ustanovení zvláště v případě akciových společností s proměnným základním kapitálem, které vydávají zakladatelské akcie, ale podfondy nevytváří. Formulace vychází z definice podfondu.

K bodům 12, 13, 16, 17, 20, 23, 24 a 30 (§ 165 odst. 1, 2 a 5, § 166 odst. 1, § 167 odst. 1 až 5, § 168, § 220 odst. 2 a 4, § 288 odst. 2, § 373, § 381, § 601 odst. 1)

Navrhuje se, aby institut podfondů mohly využívat nejen SICAV, ale i standardní akciové společnosti, které jsou investičním fondem, a podílové fondy. K příslušnému podfondu by musely vydat příslušný druh akcie či podílového listu (což nebrání tomu, aby k jednomu podfondu bylo vydáno více druhů akcie) tak, aby byla zcela jasná vazba druhu akcie či podílového listu a příslušného podfondu. Navrženy jsou i příslušné správní delikty.

Dále se v některých oblastech zpřesňuje úprava samotných podfondů, často s odkazem na obdobné použití ustanovení o podílových fondech, když tyto dva instituty jsou si velice podobné. Zcela nové je ustanovení, podle kterého nemohou mít podfondy téhož investičního fondu totožnou investiční strategii. Toto zabrání účelovému vytváření podfondů např. z důvodu daňové optimalizace v rámci jednoho investičního fondu. Toto ustanovení však nebude bránit např. tomu, aby fond vytvořil dva podfondy, jejichž akcie (či podílové listy) budou denominovány v různých měnách a zároveň zajištěny proti riziku změny kurzů, když právě takového zajištění bude znamenat, že podfondy totožnou investiční strategii mít nebudou.

K bodu 14 (§ 191 odst. 3)

Formulace byla změněna z důvodu rozšířené koncepce podfondů (viz výše). Zároveň byl definován pojem fondový kapitál podfondu, který doposud v zákoně definován nebyl.

K bodu 15 (§ 208 odst. 2)

Upřesňuje se formulace, která se neopodstatněně liší od podobné formulace v § 282.

K bodu 18 (§ 247 odst. 2)

Staví najisto, že řídicím fondem (master) podřízeného (feeder) standardního fondu může být také jenom standardní fond, nikoliv tedy speciální fond. Toto vyplývá z čl. 58 směrnice UCITS. Naopak kombinace podřízeného fondu (feeder) jako speciálního fondu a řídicího fondu (master) jako standardního fondu možná je.

K bodu 19 (§ 282)

Upřesňuje se formulace s ohledem na to, že fondy kvalifikovaných investorů bez právní osobnosti jsou již pokryty v § 550 odst. 2.

K bodům 27 až 29, 33 až 35 [§ 539 písm. o), § 599 odst. 6 písm. a) a b), § 600 odst. 6 písm. a) a b), § 601 odst. 6 písm. a) a b), § 602 odst. 6 písm. a) a b), § 603 odst. 6 písm. a) a b), § 604 odst. 6 písm. a) a b), § 605 odst. 6, § 606 odst. 6, § 607 odst. 6, § 608 odst. 5, § 609 odst. 3, § 610 odst. 5, § 611 odst. 5, § 612 odst. 6, § 613 odst. 4, § 614 odst. 6, § 615 odst. 6, § 616 odst. 5 písm. a) a b), § 617 odst. 2, § 618 odst. 6, § 619 odst. 6, § 620 odst. 5 písm. a) a b), § 621 odst. 2 a § 622a]

Jedná se o transpozici čl. 99 odst. 6 písm. e) a f) směrnice 2009/65/EU ve znění směrnice UCITS V. Tento článek směrnice vyžaduje, aby správní sankce a jiná opatření, jež mohou být uloženy, zahrnovaly alespoň výše sankcí stanovených ve shora zmiňovaných ustanoveních směrnice UCITS V.

K části třetí, Čl. V (Přechodné ustanovení)

Ustanovení směřuje na stávající SICAV, zejm. v souvislosti se změnami obsahu stanov či zápisů do obchodního rejstříku.

K části čtvrté, Čl. VI (Změna zákona o správních poplatcích)

K bodu 1 [položka 65 bod 2 písm. c), položka 65 bod 5 písm. g) a položka 66 bod 2 písm. e)]

Tato změna je způsobena rekodifikací občanského práva.

K bodům 2 a 11 [položka 65 bod 2 písm. e) a položka 66 bod 5 písm. f)]

V tomto případě změny souvisí s přijetím zákona č. 139/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony, když tento zákon novelizoval také ZPKT. Změny obsažené v tomto zákoně však dosud nebyly věcně promítnuty do ZoSP.

K bodu 3 [položka 65 bod 2 písm. p) a q)]

Touto změnou se vylučuje snížený poplatek (50 000 Kč místo 100 000 Kč) pro investiční společnost obhospodařující fondy kvalifikovaných investorů v případech, kdy tato investiční společnost žádá současně o povolení investičních služeb. Fakticky pak jde o licencování obchodníka s cennými papíry, a tedy není vhodné, aby poplatek za povolení k poskytování investičních služeb (standardně také 100 000 Kč) byl snížen jen proto, že žadatel hodlá navíc k činnosti odpovídající činnosti obchodníka s cennými papíry obhospodařovat také fondy kvalifikovaných investorů.

K bodu 4 [položka 65 bod 7 písm. b)]

Jedná se o legislativně technickou úpravu, kterou dochází ke sjednocení terminologie.

K bodu 5 [položka 65 bod 9 písm. h]

Mění se výše správního poplatku u povolení standardního fondu, neboť jde o povolení k činnosti investičního fondu pro veřejnost s plným přezkumem statutu a další dokumentace, což představuje vyšší náročnost řízení, dále také správní poplatek za schválení změny statutu dnes činí více než samotná prvolice fondů (10 000 Kč).

K bodu 6 [položka 65 bod 9 písm. k) až m]

Doplňují se správní poplatky, které v zákoně chybí, ačkoliv pro nezaplatnění odpovídajících úkonů není žádný důvod, když obdobné úkony již zaplatněny jsou.

Konkrétně jde o žádost o dodatečné povolení k výkonu činností odpovídajících investičním službám investiční společnosti nebo zahraniční osobě podle § 481 ZISIF, která není srovnatelná se samosprávným investičním fondem, když toto dodatečné povolení představuje změnu licence investiční společnosti, která je již v současnosti zaplatněna částkou 35 000 Kč [viz položku 65 bod 7 písm. a)].

Další doplnění se týká žádosti o povolení pro účely označení podílového fondu nebo svěřenského fondu podle § 531 ZISIF a žádost o určení, zda je ČR referenčním státem podle § 494 ZISIF. Výše je stanovena na úrovni nejnižších poplatků spojených s materiálním přezkumem žádosti, tedy 10 000 Kč nebo 20 000 Kč, podle odhadované náročnosti přezkumu (v druhém případě budou nutná mezinárodní jednání).

K bodu 7 [položka 65 a 66, část Zmocnění]

Toto ustanovení souvisí se změnami v ZDKT (viz Čl. III bod 2), konkrétně pak s novou možností subjektů ve správních řízeních v oblasti kapitálového trhu jednat a vyhotovovat písemnosti i v jiném než českém jazyce. Protože toto může přinést správním orgánům dodatečné náklady, bude mít možnost tyto náklady reflektovat zvýšením správního poplatku pro příslušné řízení a to až na dvojnásobek standardní sazby.

K bodu 8 [položka 66 bod 1 písm. h]

Vzhledem ke znění souvisejícího § 509 ZISIF se upřesňuje formulace ustanovení.

K bodu 9 [položka 66 bod 2 písm. j]

Doplňuje se správní poplatek, který v zákoně chybí, ačkoliv pro nezaplatnění odpovídajícího úkonu není žádný důvod, když obdobné úkony (viz ostatní úkony v položce 66 bodě 2) již zaplatněny jsou. Jde o řízení na základě § 21 odst. 5 a § 515 ZISIF. Toto řízení je stejně administrativně náročné podobná řízení ve stejném bodě.

K bodu 10 [položka 66 bod 5 písm. b]

Vzhledem ke znění souvisejícího § 366 ZISIF se upřesňuje formulace ustanovení.

K bodu 12 [položka 66 bod 9 písm. q)]

Doplňuje se správní poplatek, který v zákoně chybí, ačkoliv pro nezpoplatnění odpovídajících úkonů není žádný důvod, když obdobné úkony již zpoplatněny jsou. Materiálně jde o povolení k činnosti speciálního fondu (tedy investičního fondu, do kterého může investovat veřejnost) s plným přezkumem statutu a další dokumentace. Ačkoliv jde o řízení náročnější než je schválení změny statutu standardního fondu, správní poplatek je nižší.

K části páté, Čl. VII (Změna zákona o daních z příjmů)

K bodům 1 až 3 [§ 17 odst. 1 písm. d), § 17b odst. 1 písm. c), § 19 odst. 12, § 37c]

V návaznosti na navrhovanou úpravu ZISIF, která zavádí možnost vzniku podfondů nejen u SICAV, ale i u investičních fondů, které mají právní formu standardní akciové společnosti, a podfondů, se navrhuje, aby tyto podfondy měly stejný daňový režim, jako mají podle aktuální právní úpravy podfondy SICAV.

Část šestá, Čl. VIII (Účinnost)

Tento zákon nabývá účinnosti dne 1. listopadu 2015.